15.01.2026

Сергій Курченко. Як «гаманець» Януковича, що втік в рф, зберігає свій вплив в Україні

- Олігарх з нізвідки. Як 25-річний хлопець Сергій Курченко за три роки побудував мільярдну імперію
- Які руїни після себе залишив Сергій Курченко в Україні
- Як Сергій Курченко облаштувався в росії, звідки грабував Донбас
- Співпраця з фсб росії. Як Курченко фінансував підривну діяльність проти України
- Як люди Сергія Курченка взяли на гачок Сили оборони України
- Як Курченко продовжує управляти своїм медіа-холдингом UMH Group
- Як держава за 10 років не винесла жодного вироку Сергію Курченку

Сергію Курченко на час його злету на «олігархічному олімпі» в Україні під час президентства Віктора Януковича не було й 30 років. Його називали «гаманцем» тодішнього голови держави, бо за пару років фактично з нікого стати одним із найвпливовіших бізнесменів країни можливо було лише за протекцією владної верхівки. Після Євромайдану Сергій Курченко втік слідом за Януковичем у росію, про нього сьогодні майже нічого не чутно. Але чи точно повністю втратив тепер вже російський бізнесмен свій вплив в Україні?

Олігарх з нізвідки. Як 25-річний хлопець Сергій Курченко за три роки побудував мільярдну імперію

У 2010 році ім'я Сергія Курченка не фігурувало в жодному рейтингу найбагатших українців. 25-річний харків'янин не мав публічної бізнес-історії, медійного іміджу чи відомих активів. Але вже через три роки він контролював один із найбільших нафтопереробних заводів країни, сотні автозаправок, медіахолдинг із провідними телеканалами та інтернет-виданнями та значну частину газового імпорту всієї країни. Його статки напередодні Революції Гідності оцінювалися в понад 1,5 мільярда доларів.

Спочатку Курченко придбав декілька невеликих АЗС у Харківській області, проте вже за рік він контролював компанію Vanco та групу компаній VETEK, що стали фундаментом його нафтогазової імперії. У 2012-му він придбав Кременчуцький НПЗ, мережу з понад 500 автозаправок та харківський футбольний клуб «Металіст». Ще через рік в його власності опинився «Український Медіа Холдинг» (UMH), що видавав журнал «Корреспондент» та інші впливові видання. На своєму «піку» Курченко контролював частину газорозподільчої мережі України та близько 20% роздрібного ринку нафтопродуктів.

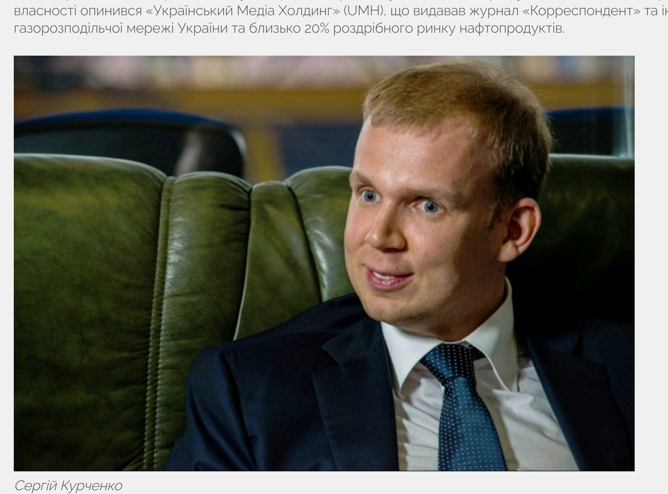

Сергій Курченко

Секрет цього стрімкого зльоту криється не в підприємницькому генії, а в політичному патронажі. Курченко став ключовою фігурою в бізнес-моделі сім'ї Януковича – особливо близькою до його сина Олександра. Преференції у вигляді податкових пільг, доступ до державних кредитів, можливість диктувати умови на ринку енергоносіїв – усе це перетворило молодого невідомого хлопця на доларового мільярдера. У відповідь на це Курченко фінансував Партію регіонів та проводні медіакампанії.

Його група компаній VETEK за три роки стала синонімом швидкого та непрозорого збагачення доби Януковича, а самого Сергія стали називати «гаманцем сім'ї Януковича», оскільки через нього, нібито, проходили великі фінансові потоки й операції, які зміцнювали економічні інтереси «Сім'ї».

Які руїни після себе залишив Сергій Курченко в Україні

Зрозуміло, що в більшості — в незаконний спосіб. Курченко збагачувався та збагачував режим Януковича завдяки масштабним оборудкам з державними активами та схемам з привласнення та відмивання грошей.

Одним із показових епізодів цього системного розкрадання стала історія з Одеським нафтопереробним заводом — четвертим за потужністю НПЗ в Україні та стратегічно важливим об'єктом для енергетичної безпеки держави, який міг би стати драйвером української економіки. Якби до нього в свій час не добрався Сергій Курченко і не встановив би над ним контроль, розграбував його і довів до **повного занепаду**. Після Курченка завод залишився без виробництва, без перспектив і без тисяч робочих місць, а Україна втратила сучасне та потенційно прибуткове підприємство.

З 2015 року і дотепер держава не може врятувати Одеський НПЗ: **призначення** тимчасового керівника в 2015 році, після цього **передача** заводу в управління державному підприємству «Укртранснефтепродукт», не врятували ситуацію — з 2019 року завод перейшов в стадію банкрутства, і по сьогодні Агентство з розшуку та менеджменту активів не в змозі знайти управителя для НПЗ, який би налагодив роботу підприємства.

Проте Одеський НПЗ — не єдиний великий актив, який Курченко перетворив на руїни. Ще одна історія системного розкрадання розгорталася з Одеським припортовим заводом — одним із найцінніших хімічних активів держави.

У 2012–2013 роках Курченко встановив неформальний контроль над підприємством через свою групу VETEK. Механізм був простим і водночас ефективним: замість прямого володіння акціями бізнесмен отримав фактичний контроль над потоками газу — сировини для роботи заводу. Група Курченка стала ключовим постачальником природного газу для ОПЗ, завдяки чому завод швидко опинився у фінансовій залежності від підконтрольних йому структур.

Схеми реалізації продукції — аміаку та карбаміду — організували так, що прибуток фактично виводився на компанії Курченка. Борги підприємства перед його структурами перевищили 200 мільйонів доларів. Це дозволило бізнесмену диктувати умови діяльності заводу та здійснювати повний операційний контроль без формального володіння активом — типова модель для багатьох «схемних» державних активів періоду Януковича.

Після 2014 року вплив Курченка на ОПЗ формально припинився. Але наслідки багаторічного «вимивання» прибутків залишили завод у глибокій фінансовій ямі, з якої він не може вибратися вже понад десять років. Сьогодні Одеський припортовий завод є збитковим, виробництво аміаку та карбаміду регулярно зупиняється, завод має значні борги перед «Нафтогазом» і приватними компаніями — загальна сума боргових зобов'язань перевищує 1,5 мільярда гривень. Борг НАКу залишається одним із головних стримуючих факторів для запуску виробництва.

За даними правоохоронців, Сергій Курченко за всього 3-4 роки реалізації своїх корупційних схем завдав збитків державі не менше ніж на 11,9 млрд грн. Йдеться про його оборудки з отриманням кредитів, незаконні операції з землею, нерухомістю, нафтопродуктами, та газом, зокрема, заволодіння скрапленим газом, видобутим ПАТ «Укрнафта» та ПАТ «Укргазвидобування», а також про надання послуг з мінімізації податкових зобов'язань, а також переведення коштів, здобутих злочинним шляхом, у готівку.

Прокуратура підрахувала, що дії Курченка завдали значних збитків державним інтересам і державним установам. Зокрема, Національному банку України — на суму 787,4 млн грн, Фонду гарантування вкладів фізичних осіб — 5,62 млрд грн, ПАТ АБ «Укргазбанк» — 718,5 млн грн, ПАТ «Аграрний фонд» — 2,15 млрд грн, ПАТ «Укргазвидобування» — 1,15 млрд грн, ПАТ «Укрнафта» — 1,04 млрд грн, а НАК «Нафтогаз України» — близько 450 млн грн.

Разом — майже 12 млрд грн, які, до слова, все ніяк не будуть стягнуті з Курченка хоча б формально, бо, за даними **BlackBox OSINT**, кримінальне провадження № 42016000000003393 по факту організації Курченком привласнення та відмивання коштів у складі злочинної організації було відкрито ще 16 листопада 2016 року, але слухання обвинувального акту по цій справі у Вищому антикорупційному суді розпочалось тільки у грудні 2022 року і триває досі. Це не кажучи вже про реальне виконання майбутнього вироку, бо після падіння режиму Януковича Сергій Курченко втік з України до росії разом з колишнім президентом, де залишається по сьогодні.

Як Сергій Курченко облаштувався в росії, звідки грабував Донбас

В росії Курченко облаштувався не менш швидко і успішно, ніж колись при Януковичу в Україні, що наштовхує на висновок, що у країні-агресорі бізнесмен також має покровителів у владі. Ця теорія не безпідставна — скоріш за все олігарх-втікач отримав «зелене світло» від російської влади замість плідної співпраці з ФСБ РФ над підривною діяльністю в Україні.

Тож втікши до рф, Сергій Курченко легко інтегрувався в російський економічний простір та отримав доступ до стратегічних активів і контрактів. Його керуючі компанії, формально оформлені на кіпрські офшори, **розмістились** в елітних офісних вежах «Москва-Сіті», а сам Курченко оселився у розкішному маєтку White House на Рубльовці вартістю близько 35 мільйонів доларів.

Будинок в росії, у якому оселився український олігарх-втікач Сергій Курченко

Яким же бізнесом він займався в рф? Тим самим — грабунком українських ресурсів. В 2014-2015 роках, коли росія розпочала війну на Донбасі, там одразу з'явився Сергій Курченко. Спочатку він монополізував постачання паливно-мастильних матеріалів на окупованих територіях Донецької та Луганської областей, що призвело до паливної кризи, дефіциту бензину та різкого зростання цін. Надалі через підконтрольну компанію «Внешторгсервис» (ВТС) Курченко **став фактичним управляючим** майже 50 стратегічних підприємств металургійних, вугільних та енергетичних галузей — найбільших шахт, металургійних та коксохімічних заводів Донбасу.

ВТС отримала монопольне право на збут вугілля, металу та іншої продукції, яку закуповувала у підприємств за собівартістю, а реалізовувала на зовнішніх ринках за ринковими цінами. Отриманий прибуток виводився через офшорні структури, зокрема Vartech Enterprise Limited, тоді як бюджети так званих «республік» системно втрачали доходи.

За свідченнями колишніх посадовців і учасників процесів, після приходу ВТС надходження до бюджетів скоротилися приблизно на 60%, тоді як сам Курченко отримував щомісячний прибуток у розмірі 40–70 мільйонів доларів. Підприємства накопичували борги, зарплати шахтарям і металургам не виплачувалися місяцями, відбувалися масові скорочення, а виробничі потужності експлуатувалися без інвестицій у ремонти та безпеку.

Станом на кінець 2019 року заборгованість «Внешторгсервиса» перед шахтами становила близько 129 мільйонів доларів, а сукупні борги перед бюджетами та державними підприємствами «ДНР» і «ЛНР» — близько 403 мільйони доларів. Наслідком такої моделі управління стали соціальні протести, масштабні шахтарські страйки, зокрема на шахті «Комсомольська» у 2020 році, та фактичний колапс промисловості регіону. На рубежі 2020–2021 років стало очевидним, що епоха панування Курченка на Донбасі добігає кінця. Деякі його підприємства повернули на баланс «республік», а потім передали новим власникам з числа донецьких бізнесменів.

Тим часом в росії, за **даними** ЗМІ, Курченко пересувається з посиленою охороною до 18 осіб, до якої входили, зокрема, колишні бійці спецпідрозділу «Альфа». Було зафіксовано, що бізнесмен користувався автомобілями зі спеціальним обладнанням, включно з глушниками мобільного зв'язку, та вів спосіб життя, характерний для найбільш забезпечених російських олігархів.

Цікаво, звідки та за що такі преференції для українського втікача? Більше того, Курченко дозволяв собі в росії не розраховуватися з працівниками, контрагентами та державними банками. Наприклад, банк ВТБ подав позов до Сергія Курченка на 9 мільярдів російських рублів за неповернення кредиту, наданого йому на розвиток його бізнесу в окупованому Криму. Так само претензії до Курченка мав і «Російський національний комерційний банк», що працює в окупованому Криму та який намагався стягнути з російських компаній Курченка понад 26 млн рублів кредитного боргу.

Так, Курченко після втечі з України сконцентрувався не тільки на ОРДЛО, а і на окупованому кримському півострові. В 2014 році він почав скуповувати у Криму цілі мережі автозаправних станцій — спочатку мережу «Современник», що налічувала на той момент приблизно 35 АЗС, а згодом до свого портфеля додав ще декілька місцевих заправок, а також нафтобазу, викуплену у «Лукойла». Ці активи він об'єднав під однією компанією «Компания нафтотрейдинг» у Сімферополі, яка **контролювала** значну частку кримського ринку палива — аж до 70% у 2014 році.

Звісно ж, не міг Курченко обійтись без медіа — який реальний вплив без кишенькових видань, тож він паралельно з захопленням паливного ринку півострова створив там **свій медіахолдинг**, який об'єднав інформагентство «Крим Медіа», а також взявся випускати «Коммерсант» і «Комсомольську правду».

Зрозуміло, що в росії такі бенефіти як безперешкодне захоплення цілих економічних сфер в регіонах просто так нікому не видаються. Тим паче втікачам з України. Тим паче в окупованих росією регіонах, де всім на той час керували співробітники фсб та інших спецслужб країни-агресора. Але відповідь на питання, за що Сергій Курченко отримав такі преференції в рф, є.

Співпраця з фсб росії. Як Курченко фінансував підривну діяльність проти України

В січні 2018 року українські правоохоронні органи відкрили кримінальне провадження №22018101110000006, в рамках якого слідчі зібрали докази того, що Сергій Курченко після втечі в росію одразу почав працювати з російськими спецслужбами. Вочевидь, за дозвіл безперешкодно вести бізнес український олігарх отримав і завдання співпрацювати над підривною діяльністю в Україні.

За версією слідства, на початку вересня 2017 року Сергій Курченко разом із Олександром Динником (це колишній голова українського «Брокбізнесбанку», разом з яким Курченко збагачував «сім'ю Януковича) вступили в змову зі співробітниками фсб рф та двома громадянами України — екс-президентом Грузії Міхеїлом Саакашвілі та Северіоном Дангадзе. Метою змови було дестабілізувати ситуацію в Україні — організувати масові акції непокори, створити умови для захоплення влади, після чого «протягнути» своїх людей у владні та силові структури.

Ролі у групі були розподілені таким чином: співробітники фсб забезпечують приховані канали зв'язку та передачу грошей, Сергій Курченко фінансує, Динник доставляє гроші в Україну і передає їх Дангадзе, а той — Саакашвілі, який, на той момент вже втративши свої посади голови Одеської облдержадміністрації та радника президента України, організовує протестні акції та розподіляє гроші.

Слідство зафіксувало, що у жовтні–листопаді 2017 року Сергій Курченко, перебуваючи в Москві, передав перші транші: 327 тисяч доларів і 125 тисяч євро. 11 жовтня близько 23:00 Дангадзе отримав 115 тисяч доларів біля станції метро «Петрівка» (сьогодні — Почайна) в Києві. 19 жовтня Динник передав йому ще 125 тисяч євро та дві тисячі доларів — вже на Оболонському проспекті.

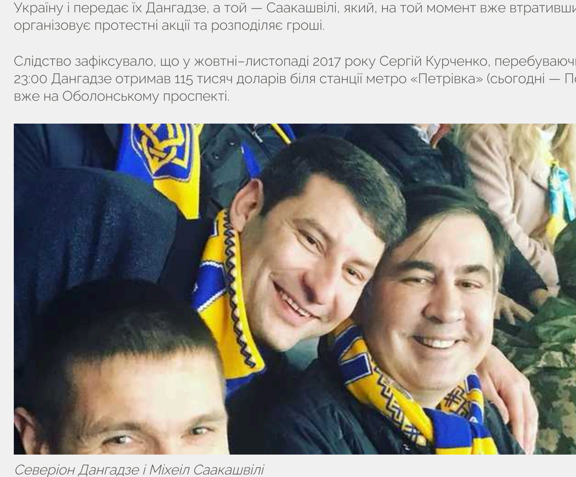

Северіон Дангадзе і Міхеїл Саакашвілі

Частина грошей пішла на організацію масових акцій і заворушень. Інша, як з'ясувало слідство, — на особисті потреби Дангадзе та Саакашвілі. Наступну передачу грошей, а саме 210 тисяч доларів, планували на кінець листопада, але правоохоронці на той момент вже припинили підривну діяльність групи. За **словами** тодішнього генпрокурора Юрія Луценка, в цій схему Курченко за задумом після реалізації плану мав повернути свої активи, які він втратив в Україні після втечі до москви, а фсб — хаос в Україні і можливість ним скористатись.

5 грудня 2017 року Сергію Курченку офіційно, хоч і заочно, повідомили про підозру у сковній фінансування дій, вчинених з метою насильницької зміни чи повалення конституційного ладу або захоплення державної влади. Однак, досі, вже 8 років, дане кримінальне провадження чомусь залишається на стадії досудового розслідування.

Як люди Сергія Курченка взяли на гачок Сили оборони України

І поки це кримінальне провадження застрягло десь в кабінетах правоохоронних органів, його фігуранти, що ніяк не отримують покарання, встигли провернути вже нову схему.

За даними **BlackBox OSINT**, експертизою була підтверджена телефонна розмова між Курченком та Саакашвілі. На запису Курченко прямо говорить про свої фінансові ресурси, можливість заходити в «кабінети» в росії та бажання будувати довготривалий вплив в Україні. Саакашвілі у відповідь обіцяє направити до нього «довірену людину» — і це був Северіон Дангадзе, що в результаті виступав сполучною ланкою між Курченко з фсб та Саакашвілі.

У грудні 2017-го Дангадзе заарештували за підозрою у державній зраді та співпраці з організованою злочинною групою. Суд неодноразово продовжував йому арешт, аж поки він згодом він уклав угоду зі слідством і вийшов на волю. У травні 2022 року, після початку повномасштабного вторгнення рф, в Україні з'являється торговельна марка UKRTAC і реєструється ТОВ «Укртак.юа» — компанія, яка позиціонує себе як виробник бронежилетів.

Буквально одразу ж після створення ця компанія почала отримувати від держави контракти на поставку бронежилетів. Загалом з 2022 року по сьогодні основні замовники — Державний оператор тилу та Національна гвардія України — заплатили ТОВ «Укртак.юа» понад 3,26 мільярда гривень, більша частина з яких, а саме 1,85 млрд грн, були виплачені за 2025 рік. І це після того, як у 2024 році компанія, отримавши близько мільярда гривень авансових платежів, значну частину бронежилетів не поставила, що створило реальний дефіцит захисту на фронті, який безпосередньо впливає на життя військових.

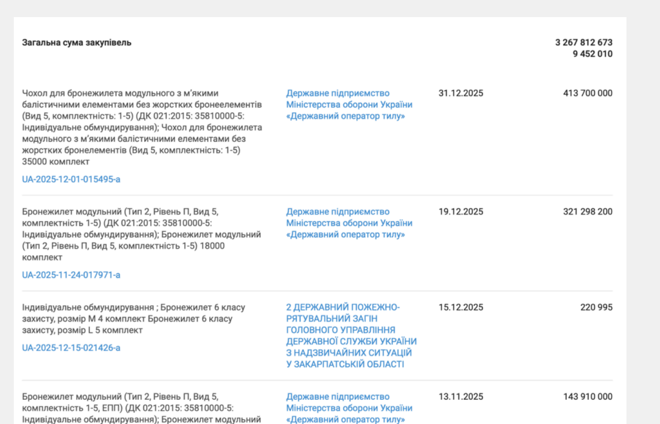

Загальна сума закупівель			3 267 812 673 9 452 010
Чохол для бронежилета модульного з м'якими балістичними елементами без жорстких бронеелементів (Вид 5, комплектність: 1-5) (ДК 021:2015: 35810000-5: Індивідуальне обмундирування); Чохол для бронежилета модульного з м'якими балістичними елементами без жорстких бронеелементів (Вид 5, комплектність: 1-5) 35000 комплект UA-2025-12-01-015495-a	Державне підприємство Міністерства оборони України «Державний оператор тилу»	31.12.2025	413 700 000
Бронежилет модульний (Тип 2, Рівень П, Вид 5, комплектність 1-5) (ДК 021:2015: 35810000-5: Індивідуальне обмундирування); Бронежилет модульний (Тип 2, Рівень П, Вид 5, комплектність 1-5) 18000 комплект UA-2025-11-24-017971-a	Державне підприємство Міністерства оборони України «Державний оператор тилу»	19.12.2025	321 298 200
Індивідуальне обмундирування ; Бронежилет 6 класу захисту, розмір M 4 комплект Бронежилет 6 класу захисту, розмір L 5 комплект UA-2025-12-15-021426-a	2 ДЕРЖАВНИЙ ПОЖЕЖНО-РЯТУВАЛЬНИЙ ЗАГІН ГОЛОВНОГО УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ З НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЙ У ЗАКАРПАТСЬКІЙ ОБЛАСТІ	15.12.2025	220 995
Бронежилет модульний (Тип 2, Рівень П, Вид 5, комплектність 1-5, ЕПП) (ДК 021:2015: 35810000-5: Індивідуальне обмундирування); Бронежилет модульний (Тип 2, Рівень П, Вид 5, комплектність 1-5, ЕПП) 4500 комплект UA-2025-10-29-013714-a	Державне підприємство Міністерства оборони України «Державний оператор тилу»	13.11.2025	143 910 000

Останні тендери в 2025 році, які отримало ТОВ «Укртак.юа» людей Сергія Курченка. Скріншот Opendata.ua

У жовтні 2024-го фірма стала фігурантом **кримінального провадження** Бюро економічної безпеки щодо контрабанди комплектуючих для бронежилетів. Як виявилось, 17 жовтня в пункт пропуску прибув вантаж від відправника в Туреччині через посередника у Болгарії для української ТОВ «Укртак.юа». У вантажі — м'який балістичний пакет захисту, поліетиленова тканина, набір пряжок.

Під час обшуку вантажу митники виявили два комплекти товаросупровідних документів — два інвойси на один і той же вантаж із різними сумами, що є характерним для класичних схем з ухилення від митних платежів. Майно компанії заарештували, але й це не призвело до системних наслідків для її участі в державних закупівлях.

Так, власне, що ж це за компанія? Її формальний засновник, згідно даних Єдиного реєстру юридичних осіб, — Олександр Гаркуша. Однак, хто він? На це відповідь дав мобільний додаток GetContact, в якому мобільний номер Гаркуші в телефонних книгах абонентів підписаний як «Саша водитель Дав», «Александр Вод Дынника», «Олександр від Севера директор Укртак» і «Олександр (водій Северіона Дангадзе)».

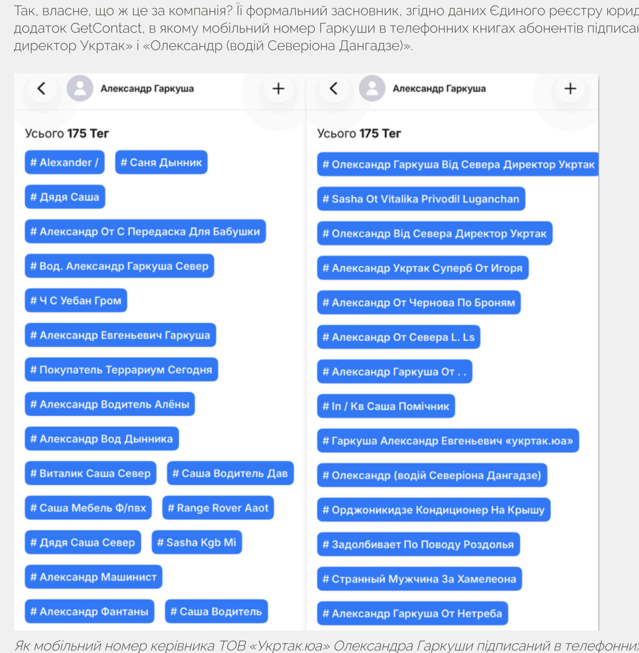

Як мобільний номер керівника ТОВ «Укртак.юа» Олександра Гаркуші підписаний в телефонних книгах абонентів. Скріншот GetContact

За даними **BlackBox OSINT**, Олександр Гаркуша — колишній водій Олександра Динника, близького соратника та партнера Сергія Курченка, а сьогодні — водій Северіона Дангадзе, співучасника Курченка по підривній діяльності в Україні в інтересах російських спецслужб. Як вам такий поворот? Тобто люди фінансиста режима Януковича та агента фсб росії Сергія Курченка три роки засвоюють український бюджет на мільярди гривень, поставляючи українській армії бронежилети, таким чином фактично тримаючи в своїй залежності Збройні сили України.

Не дивлячись на те, що перевірити контрагента сьогодні не так вже й складно, чомусь за майже чотири роки війни ніхто цього не зробив — співпраця Сил оборони з компанією соратників Курченка «Укртак.юа» не припиняється.

Як Курченко продовжує управляти своїм медіа-холдингом UMH Group

Як не припиняється діяльність медіахолдингу Курченка UMH Group. Незважаючи на те, що після втечі олігарха з України, здавалось, що UMH більше йому не належить, це, як не дивно, насправді далеко не так. Фактично весь час з 2014 року медіа-холдингом Курченка, в який входили топові українські радіостанції, журнали, газети та інтернет-видання, продовжували управляти менеджери Сергія Курченка.

В рамках одного з кримінальних проваджень, відкритих щодо Курченка, холдинг UMH передали Агентству з розшуку та менеджменту активів, який би мав знайти медіа-холдингу нового управителя, який би забезпечував його роботу на користь держави, направляючи прибутки медіа Курченко в бюджет. Однак, як у випадку і з **активами олігарха Костянтина Живаго**, АРМА не змогла дати цьому ради.

По-перше, за даними **BlackBox OSINT**, менеджери Курченка за його вказівками спочатку перереєстрували UMH на себе, а потім роздробили його на декілька ТОВ, аби завадити АРМА передати всі медіа холдингу новому управителю. В результаті у вересні 2020 року АРМА таки провела конкурс, в якому **переміг** холдинг «1+1 Media», який мав би взяти під управління UMH. Однак, по-перше, зовсім трохи згодом через суд це рішення відмінили, через що медіахолдинг Курченка продовжив управлятись його людьми. Лише у 2022 році UMH офіційно був **проданий** компанії «Український Медіа Дім», однак, то була лише маленька частина від холдингу Курченка.

Значна частина активів холдингу продовжує функціонувати через дві юридичні особи, які не були передані АРМА — це ТОВ «Кепрейт партнерс», яке опікується такими медіа як Bigmir.net, I.ua, Tochka.net, Gloss.ua, Food&Mood, I&Running, MPort і Bike&Me, а також ТОВ «Видавництво «Український медіа дім», яке управляє виданнями «Футбол», «Корреспондент», TV.ua, Smak.ua, iSport.ua тощо. Також не були передані державі дві радіомережі — «Наше радіо» та «Радіо П'ятниця». Судові спроби АРМА забрати ці активи в 2018 році виявилися безуспішними.

До березня 2023 року засновником ТОВ «Кепрейт партнерс» був Ілля Саввін, багаторічний менеджер Сергія Курченка, який управляв його медіабізнесом протягом багатьох років, починаючи ще з посади директора компанії «ВЕТЕК Медіа», яку заснував Курченко в 2013 році.

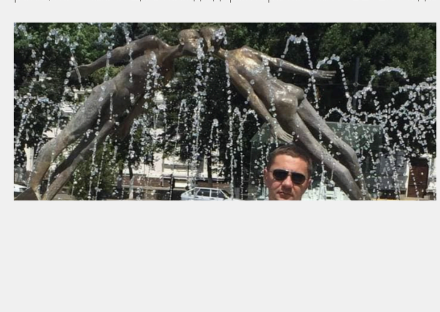

Ілля Саввін

Саме Саввін, за даними **BlackBox OSINT**, в інтересах Курченка займався дробленням UMH на частини, одну з яких оформив на себе. У квітні 2023 року він переписав ТОВ «Кепрейт партнерс» на Сергія Росаду, який, судячи з усього, також є людиною, підконтрольною Курченку і пов'язаний з адвокатським об'єднанням «Гесторс», що вже багато років захищає Сергія Курченка в українських судах та представляє його інтереси в Україні. Росада використовує електронну пошту rossada@gestors.com.ua, створену на майданчику сайту цього адвокатського об'єднання, а також, згідно даних GetContact, особистий мобільний номер Росади асоціюється з тегом «Сергій Водій Махінчук», а **Віталій Махінчук** є партнером АО «Гесторс».

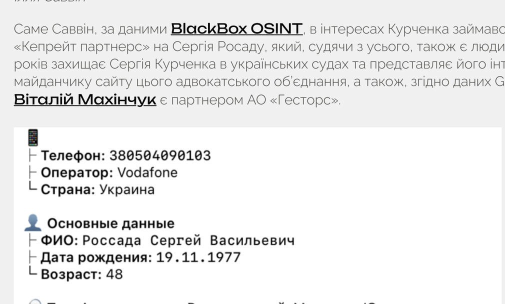

├ **Телефон:** 380504090103
├ **Оператор:** Vodafone
└ **Страна:** Украина

👤 **Основные данные**
├ **ФИО:** Россада Сергей Васильевич
├ **Дата рождения:** 19.11.1977
└ **Возраст:** 48

🔎 **Телефонные книги:** Росада сергей, Махинчук Юлия Константиновна, Махінчук Юля Константиновна, Рассад Сергей Васильевич, МАХІНЧУК ЮЛІЯ КОСТЯНТИНІВНА, МАХІНЧУК ВІТАЛІЙ МИКОЛАЙОВИЧ, Розсада Сергій, Россада Сергей Васильевич, Сергей Васильевич, Росада Сергій Васильович, Россада Сергій Васильович,

Примітно, що Сергій Росада окрім ТОВ «Кепрейт партнерс» замінив Саввіна і в якості засновника іншого **ТОВ «Санлайт Медіа»**. Це — скоріш за все ще одна медійна структура Курченка, власником якої був Ілля Саввін з 2021 по 2023 рік, і Росада став засновником «Санлайт Медіа» також у квітні 2023 року, коли і в «Кепрейт партнерс». Тобто одночасна та дзеркальна заміна Саввіна на Росаду у двох пов'язаних медійних компаніях свідчить не про реальний продаж бізнесу, а про технічну ротацію номінальних власників з метою збереження фактичного контролю над активами.

Структура оборонного та медіа-бізнесу в Україні, який досі залишається під впливом «гаманця Януковича» Сергія Курченка. Інфографіка BlackBox OSINT

Як держава за 10 років не винесла жодного вироку Сергію Курченку

Тож виходить, що до сьогоднішнього дня Сергій Курченко, не покараний за багатомільярдне розкрадання державних ресурсів в період президентства Януковича, за співпрацю з фсб росії та фінансування підривної діяльності проти України, перебуваючи в росії, продовжує впливати на частину медіа ринку України через своїх людей та, власне, безперешкодно таким чином управляти своїми активами в Україні. Складається враження, що держава або забула про такого собі Курченка, або взагалі сприяє йому.

Наприклад, у 2025 році Національна рада з питань телебачення і радіомовлення офіційно **зареєструвала** ТОВ «Кепрейт партнерс» як онлайн-медіа та внесла його до державного реєстру. Тобто, іншими словами, держава визнала цю компанію повноцінним медіа, дозволила їй легально працювати в Україні, чим фактично визнала, що люди Курченко можуть спокійно продовжувати управляти його активами в Україні в його інтересах.

Не менш дивує те, що всі кримінальні провадження, відкриті за фактами оборудок та зловживань олігарха Курченка, досі, через більше ніж десятиліття після його втечі з України, продовжують «висіти». Окрім справи про фінансування повалення конституційного ладу за завданням фсб росії, яка ніяк не дійде до суду, проти Курченка в Україні відкрито ще чотири кримінальні провадження.

Перше — справа про вбивство. У листопаді 2015 року було відкрите кримінальне провадження щодо незаконного позбавлення волі та вбивства Євгена Файницького, колишнього підлеглого Сергія Курченка, який працював на окупаційну владу Донецька. Файницький, раніше один із керівників юридичного департаменту олігарха, розповів українським правоохоронцям про офшорні компанії свого начальника. За версією слідства, Курченко замовив вбивство через «особисті неприязні відносини», пообіцявши виконавцю 300 тисяч доларів. Файницький помер у 2015 році на окупованій території. Курченку повідомили про підозру у квітні 2018 року, але провадження застрягло на стадії досудового розслідування у Волноваському райвідділі поліції ГУНП у Донецькій області. Волноваха, як відомо, була окупована російською армією в 2022 році.

Друге провадження відкрили ще в лютому 2014 року щодо масштабної митної схеми Курченка, який, за даними слідства, організував злочинну організацію для отримання незаконних прибутків через ухилення від сплати податків та митних платежів при ввезенні нафтопродуктів. Схема працювала через фіктивний експорт: пальне залишалося в Україні або продавалося на внутрішньому ринку, а на кордоні «виїжджало» лише на папері.

Ключову роль в схемі відігравали співробітники Південної митниці, які свідомо завершували митне оформлення «експорту» неіснуючих нафтопродуктів. Схема працювала через морські порти Одещини — термінали в Ізмаїлі та Рені. За період з грудня 2012 року по лютий 2014-го державі таким чином було завдано збитків на суму понад 2,62 мільярда гривень. Це провадження таки дійшло до суду та перебуває на розгляді в Приморському районному суді Одеси вже більше 3 років — з серпня 2022 року. Наступне засідання призначене на 20 січня 2026 року.

Третє кримінальне провадження проти Курченко було відкрито в лютому 2022 року по факту його сприяння терористичній організації «ДНР». Слідчі виявили, що вугілля, видобуте на окупованих територіях, вивозили до росії за фіктивними документами під маркуванням швейцарської компанії «Kaproben Handels AG», власником якої був російський бізнесмен Руслан Ростовцев — компаньйон та партнер Курченка.

Вони організували незаконний видобуток антрациту на шахтах «ДНР» і «ЛНР», який оплачувався готівкою та через фінансування військового спорядження, тобто відбувалось пряме фінансування терористичних організацій. Антрацит вивозили залізницею до рф, там оформлювали фіктивні документи нібито, що це вугілля має російське походження, а покупцем виступала компанія «Газ-Альянс», кінцевим бенефіціаром якої є Сергій Курченко.

Частину вугілля реалізовували європейському трейдеру, легалізуючи доходи через швейцарські та ліберійські банки. Окремо Курченко та Ростовцев фінансували закупівлю тепловізійних прицілів для бойовиків та відкриття закордонних «представництв ДНР» у Чехії, Італії та Франції на загальну суму близько чотирьох мільйонів євро. За це керівництво «ДНР» публічно відзначало Ростовцева, а сам він фактично виконував роль куратора економічної та фінансової підтримки «ДНР» і «ЛНР» та публічного спонсора тероризму.

Не дивлячись на таку гучну «знахідку», кримінальне провадження досі перебуває на стадії досудового розслідування під керівництвом Донецької обласної прокуратури. При цьому підозру ще в травні 2022 року повідомили лише Руслану Ростовцеву, а про Курченка як наче забули.

Четверте ж кримінальне провадження стосується великої справи про організацію привласнення та відмивання коштів у розмірі 11,9 млрд грн у складі злочинної організації часів Януковича, про яку ми вже згадували вище — отримання кредитів, операції із земельними ділянками та нерухомістю, незаконні операції з нафтопродуктами, мінімізація податків, переведення злочинних коштів у готівку та заволодіння скрапленим газом «Укрнафти» та «Укргазвидобування». Провадження було відкрите в листопаді 2016 року, а в суд передано лише у грудні 2022 року. З того часу досі триває судовий розгляд у Вищому антикорупційному суді.

П'ять кримінальних проваджень. Вбивство, державна зрада, розкрадання мільярдів гривень, фінансування тероризму. І поки жодного вироку. Більше десяти років Сергій Курченко залишається безкарним за свої злочини перед Україною, дозволяючи собі при цьому з території росії продовжувати впливати на процеси в нашій країні через своїх менеджерів та адвокатів.

Оперативні інсайди у нашому telegram-каналі. Читати.

Ми цінуємо вашу конфіденційність

Ми використовуємо файли cookie, щоб покращити роботу веб-перегляду, показувати персоналізовану рекламу чи вміст і аналізувати наш трафік. Натиснувши «Прийняти все», ви погоджуєтеся на використання файлів cookie.

Відхилити | Прийняти

Наприклад роботи Що ми досягнули Чим ми корисні Чому ми?

Copyright © 2023-2025 Blockbox ОБМЕЖ Co. All rights reserved
Blockchain Terminal Box are the subject of copyright of third parties are used on the website in good faith, solely for the purposes of commentary and critical analysis.

Використання матеріалів, опублікованих на Blockchain24.com, за умов публікації посилання на Blockchain24.com дозволяється.
Використання матеріалів, опублікованих на Blockchain24.com, без публікації посилання на Blockchain24.com заборонено, порушники переслідуються згідно законодавства України.
Використання матеріалів, опублікованих на Blockchain24.com:
у соціальних мережах дозволяється розміщення анонсів з посиланням, також на YouTube, категорично заборонено до однозначної можливості у відповідному розділі з посиланням на матеріал на сайті Blockchain24.com. У разі розміщення в друкованих виданнях, інтернет-ресурсах, мобільних додатках, телеграм-каналах, аккаунтах на Blockchain24.com, потрібно отримати письмовий дозвіл редакції на Blockchain24.com.
У випадку з порушенням авторських прав Blockchain24.com залишає за собою право вимагати покарати для осіб, які притягнуті до цієї статті кримінальної відповідальності.

Політика конфіденційності

Ми цінуємо вашу конфіденційність
Ми використовуємо файли cookie, щоб покращити роботу веб-переглядача, показувати персоналізовану рекламу чи вміст і аналізувати наш трафік. Натискаючи «Прийняти» ви погоджуєтеся на використання нами файлів cookie.